

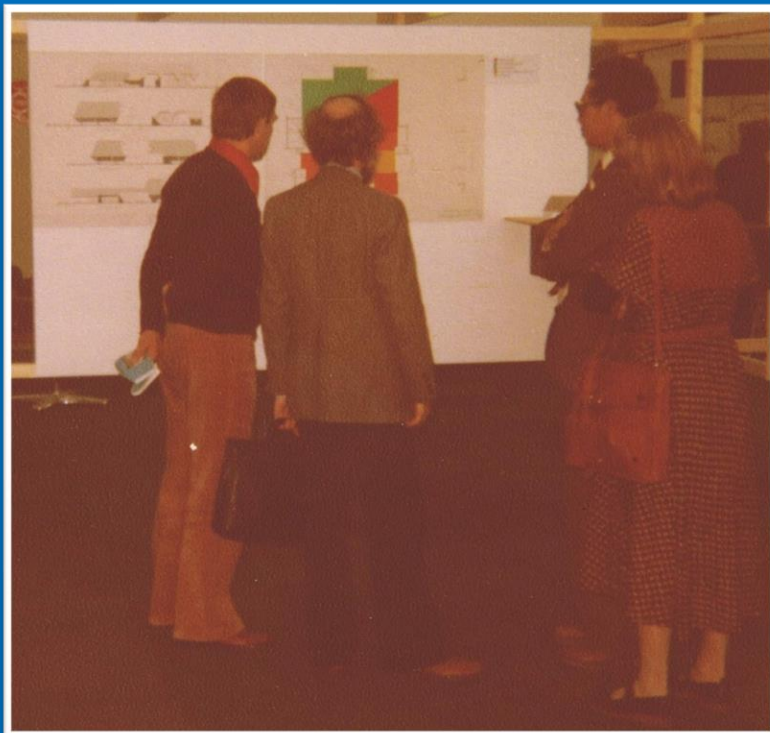
Lang Leve De Rietschoot!

40 jaren ontmoetingscentrum in 40 verhalen

Ter ere van het jubileum worden er in 2021 verhalen en foto's verzameld voor een boek. Op de website van De Rietschoot en in de Coedijker Ban wordt maandelijks alvast een tipje van de sluier opgelicht...

Verhaal 4

'Inspraak hoorde er toen echt bij'

De Koedijkers
moeten
hun zegje
kunnen doen

'Door de gemeentelijke herindeling in oktober 1972 kwam Koedijk bij de gemeente Alkmaar en hebben ze afspraken gemaakt over de voorzieningen voor het dorp, bij wijze van ruilhandel. Alkmaar zei: *'Dat oude verenigingsgebouw moet weg, want het voldoet niet meer aan de eisen. Kom maar met een goed plan voor een nieuw gebouw.'*

Dat is met beide handen aangegrepen. Er werd een nieuwe stichting in het leven geroepen ter begeleiding van het nieuwe gebouw,' vertelt Roel Koedijker, geboren in 1958 te Koedijk, en -onder andere- betrokken bij de beginfase van De Rietschoot.

Inspraak hoorde er echt bij

Voorzitter Lies Smit-Hart hamert erop dat elke vereniging een vertegenwoordiger levert. 'We doen het samen,' is een gevleugelde uitspraak van haar. Roel komt er bij als vertegenwoordiger van voetbalvereniging SV Koedijk.

'In die tijd is er sprake van uitgebreid en sterk verenigingsleven in Koedijk,' vertelt Roel. 'Uit alle geleidingen komt er vertegenwoordiging naar de bestuursvergaderingen van het

stichtingsbestuur. De vertegenwoordigers zorgen na afloop van de vergaderingen weer voor terugkoppeling naar hun achterban. Inspraak hoorde er toen echt bij, dat ging heel positief allemaal.´

Aan Roel wordt gevraagd om mee te helpen bij het intensief betrekken van de Koedijkers op de weg naar het nieuwe verenigingsgebouw. De bevolking moet haar zegje kunnen doen: van het ontwerp van het gebouw en de inrichting tot aan de naamgeving.

Ook al was Roel ´nog maar een broekie van achttien´ zo gek was het niet dat hij voor deze klus gevraagd werd. Hij werkte indertijd als journalist voor de Alkmaarsche Courant. En daarbij voelde hij zich geroepen om zich bestuurlijk in te zetten voor Koedijk.

´Dat had ik niet van een vreemd. Mijn vader -Piet Koedijker- was wethouder van Koedijk geweest, voorzitter van het bejaardenhuis, betrokken bij de woningbouwvereniging en dat soort dingen. Het zit kennelijk in mijn genen.´

Met type- en stencilmachine

In de jaren zeventig en tachtig is er nog geen sprake van mailverkeer of social media. Hoe ging de communicatie in zijn werk? Er wordt door het bestuur gretig gebruikgemaakt van de gemeentebode die maandelijks uitkomt en huis aan huis wordt verspreid. Op deze wijze blijven de Koedijkers op de hoogte van de ontwikkelingen rond het nieuwe gebouw.

De bezorgers van de gemeentebode nemen zo nu en dan ook losse informatie mee. Daarvan maken Roel en zijn kompanen dankbaar gebruik en ze zetten een enquête uit onder de bewoners. De informatie wordt uitgetikt op de typemachine en het stencilapparaat (*) zorgt voor de kopieën. Reacties van bewoners kunnen op het huisadres van Roel en anderen bestuursleden worden ingeleverd. Zo ging dat toen....

Wat leefde er bij de verenigingen en bewoners aan wensen en behoeften voor het nieuwe gebouw? Roel moet diep in zijn geheugen duiken, maar herinnert zich geen verrassende uitkomsten: ´De reacties waren vrij standaard, er moest plek zijn voor alle verenigingen, voor een hobbyclub, soos-activiteiten, sport -en spel en toneel, enzovoorts. Alles wat je thuis niet kon doen, moest je kunnen doen in het verenigingsgebouw.´

Het bestuur kijkt tevreden terug op het democratische proces, zo blijkt uit het eerste programmaboekje van De Rietschoot: *´Wij hebben de overtuiging dat alles op een democratische wijze is verlopen. Een ieder die er belangstelling voor had kon meespreken en werd via de maandelijkse gemeentegids op de hoogte gehouden van het verloop.´*

Geschenk voor het dorp

Roel zit bepaald niet stil in die tijd, blijkt uit de notulen, want hij is ook lid van een werkgroep die het feestprogramma voorbereidt bij de opening van het nieuwe gebouw. Samen met Adri Rietvink en Marja Smit (peuterspeelzaalleidster van ´t Zandlopertje) bedenkt hij een programma dat maar liefst vier dagen moet duren, onder andere met een grootschalige disco en parachutespringen. Het bestuur is een beetje beduusd van zoveel enthousiasme en vraagt de werkgroep om een kleinere opzet, die beter haalbaar en betaalbaar is.´

Met De Rietschoot kreeg Koedijk een buitengewoon mooi gebouw, zo zag ik het tenminste, zegt

Roel. 'Juist door die inlijving van Alkmaar kregen we het voor elkaar. Als Koedijk een zelfstandige kleine gemeenschap was gebleven, was het nooit gelukt. Het had natuurlijk ook nadelen om bij 'het grote Alkmaar' te horen, maar dit was zeker een voordeel. Het nieuwe ontmoetingscentrum met sportzaal was destijds een geschenk voor het dorp.'

De gemeentelijke herindeling van 1972 deelt het dorp Koedijk in tweeën.

Ongeveer tweederde deel van de bevolking hoort voortaan bij gemeente Alkmaar en een derde deel bij gemeente St. Pancras.

De grens van Koedijk en St. Pancras liep aanvankelijk dwars door twee huizen, van de familie Bos en van Dhr. C. Kossen. Pas later is de grens verplaatst naar de Nauertocht.

In 1977 wordt de Stichting Dorpsgemeenschap Koedijk opgericht om de onderlinge band te behouden en te versterken. De stichting is ook de waakhond bij planologische procedures van de gemeente. 'De lintbebouwing van Koedijk moet beschermd worden tegen de oprukkende bebouwing van Alkmaar Noord.'